

عنوان مقاله:

ارزیابی توان اکولوژیکی حوزه آبخیز خائیز با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی مهندسی محیط زیست (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

رضا شاکری - عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان

فضل اله احمدی میرقاید - دانش آموخته کارشناسی ارشد دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

منابع طبیعی و محیط زیست جهان توان بالقوه محدودی در برآورده کردن نیازهای انسانی دارد، بنابراین باید قبل از پیاده کردن هر نوع کاربری در سرزمین و بهره برداری از منابع آن، توان طبیعی آنرا سنجید و با تعیین و تلفیق آن با توان اقتصادی - اجتماعی منطقه، کاربریهای مناسب و بهینه سرزمین را مشخص کرد تا بتوان به توسعه پایدار و بهینه در منطقه دست یافت. ارزیابی توان اکولوژیکی به معنای عینیت بخشیدن به قابلیت بالقوه سرزمین در قالب کاربریهای انجام پذیر و مورد انتظار استلازم به ذکر است که بهره برداری بهینه و اصولی از منابع طبیعی سرزمین و ساماندهی کاربری اراضی بر اساس توان طبیعی اکولوژیکی آن، نقش مهمی در مدیریت حوزه های آبخیز و جلوگیری از تخریب محیط زیست در راستای توسعه پایدار دارد. به منظور تعیین توان طبیعی سرزمین و همچنین کاربریهای بهینه منطبق بر آن فرایند ارزیابی توان اکولوژیکی حوزه آبخیز خائیز شهرستان بهبهان با استفاده از GIS انجام پذیرفت بر این اساس در ابتدا منابع اکولوژیکی منطقه شناسایی و نقشه های حاصل رقومی شده و به همراه دیگر داده های توصیفی برای ایجاد پایگاه داده ها استفاده گردیدند در ادامه با توجه به مدل های اکولوژیکی پیشنهادی توان طبیعی آبخیز برای کاربری های جنگلداری، حفاظت، کشاورزی، مرتعداری، توریسم و توسعه شهری، روستایی مشخص گردید. بر اساس نتایج بررسی از کل مساحت منطقه 46/2 درصد به جنگلداری، 43/4 درصد به تفرج گسترده، 3/1 درصد به دیمکاری 42/0 درصد به فاریاب، 35/0 درصد به مرتعداری و 5/22 درصد به حفاظت تعلق گرفت و بیشتر سطح منطقه فاقد توان طبیعی برای کاربریهای مورد نظر می باشد

کلمات کلیدی:

ارزیابی توان اکولوژیکی، خائیز، بهبهان، کاربری، سامانه اطلاعات جغرافیایی (GIS)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/122665>

